

14. dubna 2024, Bílovice nad Svitavou

SLAVNOST KE 100. VÝROČÍ ÚMRTÍ JOSEFA KOZLÍKA

Vzpomínka u hrobu Josefa Kozlíka (od 17.30)

Bedřich Smetana (1824–1884)

Modlitba JB 1:120 (1880) na text Josefa Srba-Debrnova (1836–1904)

Josef Kozlík (1862–1924)

Speciosus forma prae filiis hominum (1894?)

graduale k svátku Obřezání Páně na text ze žalmu č. 45 (44) a *Knihy Moudrosti*

Sborový koncert v sále restaurace U Ševčíků (od 18.00)

Bedřich Smetana

Slavnostní sbor JB 1:99 (1870)

na text Emanuela Františka Züngela (1840–1894)

Josef Kozlík (1862–1924)

Slavnostní sbor na oslavu padesátých narozenin slovutného pána, pana Antonína Machače (1896)

na text sestavený z básně Václava Hanky (1791–1861) *Dlouho buď zdráv* ze sbírky *Písně* (1851) a vlastních veršů

Bedřich Smetana

Rolnická JB 1:94 (1868) na text Václava Viléma Trnobranského (1819–1883)

Leoš Janáček (1854–1928)

Na košatej jedli dva holubi sed'á JW IV/11 (1876)

na lidový text ze sbírky Františka Sušila (1804–1868) *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými* (1860)

Na prievoze JW IV/15 (1880?–1884)

na lidový text ze sbírky Jána Kadavého (1810–1883) *Slovenské spevy* (1880)

Odpočň si JW IV/24 (1894)

na text básně Františka Sušila *Zpěv u hrobu p. Ant. Bočka* ze sbírky *Básně* (1847)

Josef Kozlík

Povzbuzení (1890?)

na text z básně Svatopluka Čecha (1846–1908) *Pod starým praporem* ze sbírky *Jitřní písně* (1888)

P. Pavel Křížkovský, OSA (1820–1885)

Dar za lásku (konečná verze pro mužský sbor, 1861)

na lidový text ze sbírky Františka Sušila *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými*

Leoš Janáček

Tři sbory mužské JW IV/19 (1888)

I. **Loučení** na text básně Elišky Krásnohorské (1847–1926) *Na rozchodu* ze sbírky *Letorosty* (1887)

II. **Holubička** na text stejnojmenné básně Elišky Krásnohorské ze sbírky *Letorosty*

III. **Žárlivec** na lidový text ze sbírky Leoše Janáčka a Františka Bartoše (1837–1906) *Kytice z národních písní moravských* (1890)

Zpívá mužský pěvecký sbor LÁSKA OPRAVDIVÁ,
řídí Jan Špaček.

Úryvky z dobového tisku, kronik
a z Kozlíkových knih
Výletní místo Bílovice u Brna
a *Pěstování stromů ovocného*
čtou Marie Ludvíková a Jan Lata.

Po skončení koncertu následuje lidová veselice.

Dobové národní a vlastenecké písně zahraje na akordeon Lukáš Habanec
za pěvecké podpory členů sboru Laska opravdivá.

Požíování a šíření obrazových a zvukových záznamů je vítáno.

B. Smetana

Modlitba

Bože věčný, mocný králi,
otevři své lásky zdroje,
milostivá ruka tvoje
mír a blaho uděl nám!

Štítem buď nám, zdrojem síly,
svorný duch ať stále kvete,
nepřítel jejž nerozmete,
uved' nás ve slávy chrám!

J. Kozlík

Speciosus forma prae filiis hominum

Ty nejkrásnější
ze synů lidských,
z tvých rtů se line milost.

Slavnostní řeč mi
ze srdce tryská,
své dílo přednesu králi,
aleluja.

Je odleskem věčného světla,
nezkaleným zrcadlem
Božího působení
a obrazem jeho dobrotivosti,
aleluja.

B. Smetana

Slavnostní sbor

Sláva Tobě, velký Slávy synu,
na našem ty nebi
hvězdo skvoucí,
jenž jsi vlast svou
v lásce nehynoucí
zdobil skvosty citů svých i činů.
Celý národ,
hle, ti poctu vzdává,
spěchaje dnes
v Prahu Libušinu.

Sláva, sláva Tobě,
velký Slávy synu, sláva!

Sláva Tobě, statný bojovníku,
za bratrství, volnost,
za svobodu
ubohého Přemyslova rodu,
rekovný ty pravdy mučedníku,
jenž jsi hájil
svatá naše práva,
proti závistivému zlovolníku.

Sláva, sláva Tobě,
velký Slávy synu, sláva!

Sláva Tobě, lidu křísiteli,
v dobách mdloby,
spánku, zatmění,
jitřenko, ty jeho probuzení,
ve tmách bídy

záblesku ty skvělý.
Nový den, hle,
nade vlastní vstává,
Tvá to záře, velký trpiteli.

Sláva, sláva Tobě,
velký Slávy synu, sláva!

J. Kozlík

Slavnostní sbor na oslavu padesátých narozenin slouvnutého pána, pana Antonína Machače

Bud zdrav, buď dlouho zdrav,
ty pane, nám,
žij vlastní drahé ke cti a slávě,
jenž celé žití svoje krásné
zasvětil's zdaru mládeže.

Tobě láska věnce splétá,
Tobě se vše raduje,
Tobě blaho všudy zkvétá,
tebe všechno miluje.

Ze všech konců věčnických žáci
a my též radostně
s nimi pějeme dnes:

Nech Tobě
za Tvou velkou práci
Vždy kyne jen v míru
Tobě slast' a ples.

B. Smetana

Rolnická

Země ta tichá
předtuchou vzdychá,
an jí ochvívá veselý ruch.
Pro dárek Boží
brázdy se množí
půdu rozrývá železný pluh.

Kdo oře půdu, zdali ho znáš?
To dbalý rolník, to přítel náš!

Dozrálý klasy, kosa se hlásí
i srp se snaží závodit s ní.
Velká to dílna, hle, ruka pilná
váže a sváží výtěžek žní.

Kdo v potu klidí, čí je to tvář?
To pilný rolník, náš hospodář!

Ráznými tepy padají cepy
na těžké snopy, milý to chvat.
Zručně se mihá dubová šviha
a její stopy na mlatě znát.

Nuž, kdo to mlátí,
zdali ho znáš?
To činný rolník, to přítel náš!

Oře a seje, mlátí a věje,
střádá jak třeba vesel a zdrav.
Zrnečka čistá v zásoby chystá,
aby měl chleba všeliký stav.

K čemu otázka, zdali ho znáš?
To statný rolník, živitel náš!

Pán na svém poli, dědičnou roli
vzdělává zdatně národní duch.
Rolník i v strasti
k praporu vlasti
hlásí se statně, jak velí Bůh!

Kdo je ten rolník,
zdali ho znáš?
To český rolník, to rodák náš!

L. Janáček

Na košatej jedli dva holubi sed'á

Na košatej jedli
dva holubi sed'á;
ludé jim závidá,
že sa rádi vid'á.

Ludé, milí ludé,
nezávid'te toho!
Jaká to pěkná věc,
kdo miluje koho!

Milovali sme sa
jak holubů pára,
a kdo nás rozvedel,
nech ho Pán Bůh skárá.

Byla láska, byla
mezi nama dvěma,
jaká už nebude
mezi tisícoma.

Chodila, chodila
po zeleném háju,
kapaly jí suzy od velkého žalu.

Na prievoze

Na prievoze stála,
žalostne plakala;
prevez, prevez, prievozníčku,
dám ti pol toliara.

Nemala čím platiť,
musela sa vrátiť,
musela ta švarná panna
milého utraťiť.

Šiel jej milý z vojny
všetok dorúbaný;
tam za vodou v čiernej zemi
leží zahrabaný.

Chcela ho videti,
s ním sa potešiti,
jeho hlávku dorúbanú
šatkou obviazati.

Odpočín si

Odpočín si v tichém chládzku
po dusnote života.
Stáleho Ti nyní svátku
preje večná dobrota.

Tam, kdes nyní, nedosáhá,
čím by nitro stonalo.

Jinou pouť tam
duch Tvůj koná,
jiné skutky obadá.
Po večných tam dějin clona
před Tvým zrakem opadá.

Uděl Ti Bůh milost' svoji,
odpusť, v čem jsi provinil.

J. Kozlík

Povzbuzení

Výše ten prapor červenobílý,
hrdě ať zase k nebesům vlál!

V pažích ať nové procitnou síly,
k činům se vypne
pravice mdlá!

Znova se vzpruží
kročeť náš vratký,
naděje smělá rozjiskří hled:
za česť a práva,
za drahé statky vesele v před!

Slyšte, jak šumí
prapor ten starý
o mrtvých recích, na nimiž vlál.

Kolikrát nesl odpůrci zmary,
kolikrát v září vítězně plál.

Za česť a práva,
za drahé statky půjdeme v boj!

Svěží zas v pažích
najdeme síly,
vytryskne znovu nadšení zdroj,
vzhůru zas prapor červenobílý
vytýčme v boj!

P. Křížkovský

Dar za lásku

A já vím hrušičku planú
a půjdu, vylezu na ňu;
vylezu, natřesu,

svej milej donesu
za lásku věrnú.

Aj, vím o jabloňce ščepné,
co rodí jablíčka pěkné.

Milá je trhala
a mně je poslala
pro lásku věrnú.

Aj, já mám galánku,
chodívám každý den,
chodívám za ňu;

chodívám, chodívám,
dary jí nosívám,
pro lásku věrnú;
a vím a mám
galánku švarnú.

L. Janáček

Tři sbory mužské

I. Loučení

Když mne necháš pro svět,
moje potěšení,
dej ti pan památku
jedno políbení.

Dej mi ještě k tomu,
co mi srdce zvolí,
všecko co tě rmoutí,
všecko co tě bolí.

Co ti jako lítost
na srděčko sahá.
Dej ti pan Bůh štěstí,
ty má duše drahá!

II. Holubička

Holubička šedá
holoubka si hledá
volajíc,

umdlela jí křídla,
však ho nezahlídla
nikdy víc, ó, nikdy víc.

Od moře k moři
zakroužila v hoři
nastokrát:

„Ozvi se jen jednou,
máš-li sirou, bédnou
ještě rád, ó, ještě rád!

Marně opuštěná
holubička sténá
v dol i výš:

„Což ty pro mou lásku
nemáš ani hlásku
z duše již, ó, z duše již?“

On pak slyší lkání,
on by slitování
z duše měl, ó, z duše měl,

ale zkrvácený,
k zemi spotáčený
oněměl.

III. Žárlivec

Na horách, na dolách,
co se to tam bělá?
Husy-li to sedá,
nebo snihy ležá?

A to se tam bělá
postelka vystlaná,
leží tam šohajek zrubaný,
hlava porubaná.

Z jednej strany leží
z ocela šablenka,
z druhé strany sedí
jeho frajarenka.

V jednej ruce drží
bílený šáteček.
V druhé ruce drží
zelený průteček.

Bíleným šátečkem
čelo mu utírá,
zeleným průtečkem
muchy mu odháňá.

„Ani mně neumřeš,
ani neokřeješ,
ani mně nepoviš,
jak dlouho živ budeš?“

„Podej mi, má milá,
šablu zrcadelnú,
ať se já podívám,
jak mi líčka blednú!“

Šablu mu podala,
honem odskočila,
na jeho srděčku
zradu ucítila.

„Kdo ti, má milá,
kdo ti tu radu dal,
věrně ťa, má milá,
věrně ťa, miloval.“

„Nedal mně ju žádný,
dala sem si sama,
na tvojim srděčku
zradu jsem uznala.“

„Byl bych ti, má milá,
byl bych ti hlavu sťal,
aby po mej smrti
žádný ťa nedostal!“